

Immateriële schade: claim € 93,6 mln, vergoeding € 2.500

27 maart 2012

Ondernemers die onredelijk lang moeten wachten op de inspecteur en de belastingrechter voor de afhandeling van een fiscaal geschil, kunnen aanspraak maken op een vergoeding van (materiële en immateriële) schade. De Hoge Raad heeft dit recht op schadevergoeding nadrukkelijk erkend in enkele arresten van medio 2011. Als de redelijke termijn van afhandeling wordt overschreden, geldt als uitgangspunt een vergoeding van € 500 per half jaar termijnoverschrijding. Die vergoeding kan hoger zijn, maar dan moet de ondernemer zijn claim wel onderbouwen.....

Ondernemer Teun Demandeur werd een naheffingsaanslag loonbelasting opgelegd over het tijdvak 1 januari 1999 tot en met 19 december 2001, ten bedrage van € 87.620 aan belasting, plus een boete van € 43.810. Demandeur maakte bezwaar tegen die aanslag, op 7 mei 2004. De inspecteur deed uitspraak op dat bezwaarschrift op 6 juli 2007. De behandeling van het bezwaarschrift duurde wat langer, omdat de inspecteur de kwestie had voorgelegd aan de vakcoördinator loonheffingen en die had het ministerie ingeschakeld voor de afhandeling.

Bij de uitspraak op het bezwaarschrift verminderde de inspecteur de aanslag tot € 9.632 aan belasting, en € 2.408 aan boete. Demandeur vond dat niet voldoende; hij legde de zaak voor aan de belastingrechter.

Rechtbank Arnhem deed uitspraak op 13 maart 2008; de rechtbank verklaarde het beroep van Demandeur ongegrond. Die ging daartegen in beroep bij Hof Arnhem. Het hof deed uitspraak op 10 november 2009 en verminderde de boete tot € 2.000.

Demandeur ging tegen die uitspraak in cassatie bij de Hoge Raad. Het arrest van de Hoge Raad verscheen op 10 juni 2011. Ons hoogste rechtscollege vernietigde de uitspraak van Hof Arnhem en verwees de zaak ter finale afhandeling naar Hof Den Bosch. Dat hof deed uitspraak op 13 januari 2012.

Centraal in de procedure stond de claim van Demandeur ter vergoeding van de door hem geleden immateriële schade. Hij stelde dat hij door het door het trage en abjecte handelen van de Belastingdienst op straat was beland, en lichamelijk volop klachten had gekregen. Hij diende een claim in ter vergoeding van de door hem geleden schade tot een bedrag van € 93,6 miljoen.

Hof Den Bosch stelde vast dat de bezwaarfase drie jaar en twee maanden had geduurd. Het Hof stelde de redelijke termijn voor het afhandelen van een bezwaarschrift – met een verwijzing naar de Algemene wet inzake rijksbelastingen – op één jaar. Die termijn was met twee jaar en twee maanden overschreden. Het Hof was van oordeel dat de vertraging in de bezwaarfase nagenoeg geheel voor rekening van de inspecteur kwam. De vergoeding voor deze termijnoverschrijding kon – met het door de Hoge Raad gegeven tarief in de arresten van medio 2011 (zie ook

BelastingBelangen, augustus 2011: [Schadevergoeding bij trage afhandeling fiscale procedures](#)) – gesteld worden op € 2.500. Het Hof wees de veel hogere claim van Demandeur af: hij had zijn eis voor een schadevergoeding van € 93,6 miljoen wel steeds herhaald, maar die niet onderbouwd. Voor het Hof was niet aannemelijk geworden dat hij tot dat bedrag schade had geleden. Het Hof kende belanghebbende wegens overschrijding van de redelijke termijn een schadevergoeding toe van € 2.500.

Commentaar

Deze procedure biedt een onthutsend beeld van wat een fiscale procedure teweeg kan brengen. Belanghebbende weet na bijna 8 jaar eindelijk waar hij aan toe is, en krijgt als schadeloosstelling van schamele fooi. Natuurlijk was zijn claim exorbitant, maar dat geldt ook voor de afhandeling van het fiscale geschil. En dat voor een bedrag aan loonheffing van nog geen tien mille en € 2.000 aan boete! De Belastingdienst heeft onlangs bekend gemaakt dat er nog geen beleid is hoe de Dienst moet reageren op verzoeken om immateriële schadevergoeding wegens termijnoverschrijding. Deze uitspraak maakt duidelijk dat beleid over dit onderwerp bittere noodzaak is.